

Exoterična pisma

Pismo XIV.

Ljubljana, 8. septembra 1923.

Ospina moč astralne sfere.

(Po Judge-ju.)

Preko mnogihkušenj in prevar vodi učenca pot v duhovne svetove. Če te prevar ima, jo svoj inner predsem v napalnem razumevanju naše duhovne narave, obenem pa tudi v napadni izbiri sredstev, s katerimi hočemo prodrati v višje svetove.

Prvo pismo nas uči in varuje: „Preizkusite vse, a obdržite najboljši.“ Vistini, ta modes svet je računatoko varen za onega učenca skultista, ki domneva, da je re vrastel nad povprečne ljudi; ki se še oklepaajo dogme, kakor je varen za spiritista,

Eroterična pisma.

Pismo XIV. Ljubljana, v september 1923.

Opojna moč astralne
sfere.

(To Judge-jie:)

Preko mnogih skusenj in prevar vodi učenca pot v duhovne svetove. Vse te prevase imajo svoj inovor predvsem v napaičnem razumevanju naše duhovne narave, obenem ju tudi v napaični vrbiri predstev, s katerimi koečemo produkte v visje svetove.

Sveto pismo nas uči in svare: „Preizkusite vse, a obdirite najboljše.“ Vistini, ta modes ne-

svet je raunotako važen za onega učenca skultista, ki domnevna, da je že vzrastel nad povpračne ljudi, ki se že oklepajo dogme, kakor je važen za spiritista,

- 139 -

ki ključ s pomočjo svoje mirice umre prijatelje in veru-
je v solnično deželo duhov. Edino ogledalo, iz katerega
nepotvojeno odsevajo duhovna dejstva, je čiste in mir-
ne površine duhovnega morja. Okultist račutnik, ki
vidi od časa do časa iskrici se luč, ognjeno kroglo, ru-
mene kot. čisto zlato, letče mimo njega i. t. d., naj
si nikar ne domisluje, da je prodrl že v duhovne
sfere, da ima pred seboj že svoj pravi Sam-čistega
Duha. Celó občutki najglobljega miru, ali doživlja-
ji čudovitih naroditij še niso znak, da je prišel oni
veličasten trenutek, ko reči učence v obraz svoji lastni
duši: ali se namenjuje ali dokaz, da razvijamo svojo
duhovno naravo, če čujemo pronenje daljnih čarobnih
zvono, če vidimo blesteče modre plamenčke, če gle-
damo vizije dogodkov, ki nastopajo šele pozneje, ali če
gledamo čudovite slike bodočnosti ali preteklosti, katere
nam kaže astralna luč. Take in enake pojave doživl-
juje učence, že v račitku svoje poti. To so samo predhodni
znaki novega, še vedno popolnoma materialnega sve-
ta in pomenijo, da smo se iznebili le najbolj grobe
čutne ravesti.

ki hlice s pomočjo svoje mirice umrle prijatelje in veruje v solnično derečlo duhov. Edino ogledalo, iz katerega nepotvorjeno odsevajo duhovna dejstva, je čiste in mirne površine duhovnega morja. Okultist rasečnik, ki vidi od časa do časa iskrečo se luč, ognjene krogle, rumene kot čisto mlato, letiče mimo njega i. t. d. naj si nikar ne domislije, da je prodil že v duhovne sfere, da ima pred seboj že svoj pravi Sam – čistega Duha. Celo obeški najglobočejega miru, ali doživljajji žudovitih razodetij že niso znak, da je prisil oni veličasten trenutek, ko zre učince v obraz svoji lastni duši. Ni že znamenje ali dohaz, da razvijamo svojo duhovno naravo, že ujemo pronenje dalnjih čarobnih pvonov, že vidimo člešči modre plamenčke, že gledamo virije dogodkov, ki nastopajo čele ponjče, ali že gledamo žudovite slike bodoinosti ali preteklosti, katere nam hare astralnæ luč. Take in enake pojavce dožive učince že v rasečku svoje poti. To so samo predhodni znaki novega, že vedro popolnoma materijelnega sveta in pomenijo, da smo se iznebili le najbolj grobe čutne ravesti.

- 140 -

Vazimo se pa, da nas ti astralni fenomeni
 ne razpeljejo in ne opijajo. Prav tako najpogosto bi
 bilo iti preko njih. Pač jih lahko opazujemo, preis-
 kujemo in si jih vtisnemo v spomin, da jih pozneje
 primerjamo z drugimi naključnimi prikami-
 mi ter jih spravimo v sklad z zakoni narave.
 Prerazjuna je moč naprave prevajati človeka; in
 če se pri teh fenomenih radirujemo, mora naš raz-
 voj rasti. Glede na to, da nam reče, da nas kakšna
 oseba ali posebna narava moč namenoma radir-
 ruje v razvoj, če se pa pustimo omesti od teh
 astralnih fenomenov, katere Böhme imenuje „čude-
 re božje“, sledi iz tega, kaj lahko rmedenost našega
 razuma. Aho v. pr. smatramo vsaki astralni po-
 jav za duhovni doživljaj, se s časoma to napučno
 naviranje tako skorenini, da se ga ne moremo z
 lahke ubraniti. V to stanje bomo potem vedno
 globlje. Medtem, ko nas narava spaja z novimi
 iluzoričnimi prikaznimi, razvijamo svoj pravi raz-
 voj, temelječ edino le na čistoti naših motivov
 in v premagovanju naših slabosti.

Varyjmo se pa, da nas ti astralni fenomeni ne rapeljejo in ne spijanajo. Ravnotako najjačno bi bilo iti preko njih. Pač jih lahko opazujemo, preiskujemo in si jih vtišnemo v spomin, da jih pozne je primerjamo z drugimi naknadnimi prikarnimi ter jih sprevimo v sklad z nakoni narave. Brezmejna je moč narave prevarati človekæ; in če se pri tek fenomenik radečujemo, mora nas razvoj rastati. Štém sveda ni rečeno, da nas kakšna veba ali posebna narauna moč namenoma radečuje v razvoju. Če se pa pustimo omrečiti od tek astralnih fenomenov, katere Böhme imenuje „čudešč božje“, sledi iz tega huj lahko vmedenost našega raruma. Ako n pr. simatramo vsele astralni pojav za duhovni doživljaj, se s časoma to napučno nariranje tako uhorenine, da se ga ne moremo z lahka ubraniti. V to stanje biebemo potem vedno globočje. Medtem, ko nas narava opajæ z novimi iluzoričnimi prikarnimi, ranemajamo svoj pravi razvoj, temeljce edino le na čistoti naših motivov in v premagovanju naših slabosti.

- 141 -

Res je, da se navedeni astralni doživljaji množijo in rastejo samo, če se jim učenec popolnoma uda. Skupetjana vrsta najrazličnejših prikarni pov-
plaja to njegovo stremenje, ako mu poveri svoje živ-
ljenje. Če to pa mu koristi samo računsko. Stremet-
ke, ko razpusti svoje telo, je vsek tek iskušenz in do-
življanje konca, ne da bi se kaj pomnožil raklad
prave močosti.

Astralna sfera, ki je dostopna našim fi-
zičnim čutom, je tako polna raznovrstnih slik in
vrokov, kakor nedostopen tropičen pragozd. Vseh
učencev se mora dobro znananiti z vsemi nevarnosti-
mi, predno stopi v ta neznani svet. Obovek ramore
vsled nečistih imaginacij, s katerimi obkrožajo grozeče na-
ravne sile, klubovati nevarnostim pragozda, a v astral-
nem labirintu nimamo nobenih takih pripomočkov.
V fizičnem telesu se lahko čutimo pogumno in tidi-
mo, da se ne strašimo ničesar. Toda nobeden neiz-
kušn ali radoveden občutest-računnik ne more ve-
deti, kakšen učinek bodo imeli astralni doživljaji
na njegove čutnice in rive.

Pres je, da se navedene astralni doživljaji minorijo in rastejo samo, če se jim učince popolnemča udaj. Népretrigana vrsta najzričnejših prikarne poplača to njegov stremljenje, ako mu poweti svoje življenje. Vse to pač mu horisti samo začasno. V trenutku, ko zajusti svoje telo, je vseh tek inhuičenj in doživljajev honce, ne da bi se kaj pomnožil raklad prave možnosti. Astralna sfera, ki je dostopna našim fizickim útokom, je tako polna raznovrstnih slik in svakov, kakor nedostopen tropičen prazord. Vsak čučence se mora dobro sernaniti z nemi nevarnostimi, predno stopi v tu nernané svet. Ellovek namore vslad nestetih inajodb, s katerimi obvlada gorečé narazne sile, klubovati nevarnostim prazorda, a v astralnem labirintu nîmamo nobenih takih pripomockov. V fizickem telesu se lahko útimo pogumne in trdimó da se ne strašimo ničesar. Toda noveden neizkušén ali radoveden shultast-začetnik ne more vedeti, kakšn učinek bodo imeli astralni doživljaji na njegové útnice in živec.

- 142. -

Ta nevarnost postaja tem večja, ko onega, ki misli le nase, in išče le na svojo osobo in osebne interese ta nevarnosti svet. Takšen človek namreč nimajo nikjer teste rasti, ki je rajamščina onemu, ki išče in stremi v drugimi resnimi in kalni.

Če temne sobe, v kateri ne razločujemo nobenega predmeta, vidimo razločno runanje dobro razsvetljene stvari. Pravno tako lahko razločujemo in temne svoje sobe - in svojega srca - predmete razsvetljene v astralni luči. S tem pa se ničesar ne pridobimo. Poprej, kakor runanje temo, je treba razsvetliti temo v svoji notranjosti. Čemu sbe moramo spornati, jredno ranarimo stvari runaj sbe dobro presoditi.

Ta pot je na učenca sicer težavnejša, a vodi tem sigurnejše do cilja. Prijetnejše in lažje se je udeležiti razločevanja runanjostem s pomočjo razvoja psihičnih čutov in vključitvijo napornega duhovnega dela. Prava pot pa je priprava in se jo lahko najde! Tako lahko, da jo masikateri, ki bi bil rad učenec, zgleda samo zato, ker ne more vzeti, da je v istini tako priprava.

Ta nevarnost postaja tem večja za onega, ki misli le nase, in že je za svojo vsebo in vseboe interese ta nesmari svet. Takičen človek namveč moče nekja tista ruščite, ki je najamčenæ enemus, ki ječe in stremlja za drugimi remini inhali.

Iz temne sobe, v kateri ne razločujemo nobenega predmeta, vidis razlošno runanje dobro razsvetljene stvari. Po anno tako lahko različujemo in teme svoje sobe – in svojega sreca – predmete razsvetljene v astralni luči. S tem pa se ničesar ne predobimo. Popej, kakor runanjto temo, je treba razsvetleti temo v svoji narvanjosti. Češami sebe moramo spornati, predno ramarimo stvari runaj sebe dobro presodeti.

Ta pot je za učincu sicer terčanečja, a voči teme sigurneje do silja.

Prijetnejše in lažje se je učete začeljivne runanjostim s pomočjo razvoja psihickih čutov z inkljucitvejo napornega duhovnega dela. Prava pot pa je priprosta in se je lahko najde. Tako lahko da je massikateri, ki bi bil rad učince agresii samo rato, ker ne more vezeti, da je v istini tako priprosta.

-143-

Pot vodi skozi srce!

Tam le vprašaj, drugje ne blebi,
Trkaj le na srce svoje in ne čakaj,
če glasno te odmev zmotiti hoče.
Ne umikaj in ne plaši se,
če plui se odpro in sence
temne kakor noč se rde ti strašne!
Tam, notri odposlani mojstri so!
te mirno čakali. Rejster si ti Sam!

Preterena vprašanja v luči
teorofije!

(Ob času dunajskega teorofskega kongresa v od-
govor poročevalcu „Gutranjih Novosti“)

Koncem julija se je vršil na Dunaju
teorofski kongres adyarske teorofske skupine. Adyarska
x) Ta odgovor je bil poslan medmistru nekega demokratične-
ga lista, ki ga pa ni hotelo objaviti.

Pot vodi skozé sreč.

Tam je vprašaj, drugaje ne blodi,
Trkaj je na sreč svoje in ne čakaj,
če glasno te odmoc zmotiti hoče.
Ne umikaj in ne plaši se,
če čuri se odpro in sence
temne kakor noč se zde ti strašne
Tam notri odposlani majstri so.
te mirno čakali Majster si ti Sam.

Svetovna vprašanja v luci

Theorofije.

(Občasu dunajskega theorofskega kongresa v odgovor poročevalce, "putranjih
Novosti":)

Koncem julija se je vršil na Dunaju

Dunajski Kongres adyarske theorofské skupine Adyarské

x) Ta odgovor je bil poslan usednistvu nekega demokratičnega
lista, ki ga pa ne hotelo objaviti.

- 144 -

teozofska skupina je ena izmed mnogih skupin, ki so nastale v mogočnem teozofskem toku, katerega je spravila v tek genijalna H. P. Blavatsky leta 1875. v Novem Yorku. Ta prevladuje v imenovani skupini, v kateri so zastopani Indijci in v ozkem stiku z njimi največji Angličani, bolj budistično - brahmanska smer, je razumljivo, kakor je razumljivo, da se goji v evropskih in ameriških skupinah bolj krščansko mišljenje.

Qingajski teozofski kongres je vzbudil vrhatar, ker pravi, da vsi resni ljudje, ki imajo kaj smisla, so varnost etično religioznih vprašanj. Bolj skromen je odziv v našem časopisu. "Edino jutranje novosti" se 29. julija prinese članek pod istim naslovom, kakor je ta odgovor, članek, ki le dokazuje, kako površno pojmuje njegov avtor teozofsko gibanje, kako plitek pa je tudi vir, iz katerega je razjugal svoje podatke. Po informaciji se je obrnil na "N. Fr. Presse", časopis, ki ga je raztopal od prvega račeta napram teozofskemu gibanju sovražno stališče.

F. Cleve, poročevalec tega časopisa, je prisol.

teorofska skupina je ena izmed mnogih skupin, ki so nastale v mogočnem teorofskem toku, katerega je spravila v tek genijalna H.P. Blavatský leta 1875. v Novem Yorku. Da prevladuje v imenované skupine, v katcu so rastopani Indijci in v ozkem stiku žijeme šiveči Angličji, boj buddhističino – Brahmanska smer, je razumljivo, kakor je razumljivo, da se goji v evropskih in uneriskih skupinah bolj kričansko misljenje. Dinajski teorofski hongres je vzbudil vseh kor, nanimanje vseh resnik ljudi, ki imajo kaj smista ra varnost etično religijornik vprašanj. Bolj skromen je odziv v našem časopisijie. Ždino, zutranje Novosti" so 29. julija princile članek pod istim naslovom, kakor je ta odgovor, članek, ki le dokazuje, kako povešno pojmine je njegov autor teorofsko gibanje, kako plitek ja je tudi vir, iz katerega je najimal svoje podatke. Po informacije se je obrnil na N. Fr. Presse, časopis, ki ga je rastopal od prvega račetka napram teorofskemu gibanju sovražno stalineč. F. Cleve, poročovalce tega časopisa, je priso-

ampak je produkt najfinije srčne kulture; ona zna-
či radnji in konsekventen korak kulturnega člove-
ka iz tuhnosti v nadčutnost.

Člove in njegov slovenski kolega
smatrata teorofsko gibanje kot svojevrstno versko gi-
banje, ki gre paralelno z drugimi veroizpovedanji,
kot neko sekto, ki hoče z radnjimi konkurirati. Teo-
rofija ni sekta, tudi ni poseben filozofski sistem,
ampak vse kaj drugega. Človek je lahko teorof, ne-
da bi v njej kaj šliel, lahko je boljši teorof, kakor
oni, ki v njej pišejo in govorijo, kajti teorofija je
immanenten del višje človeške narave, ki se poja-
vi in postane aktiven, čim se višja narava razvija.
Dogme, intelektualni sistemi imajo pri tem le toli-
ko opraviti, v kolikor razvij te višje narave pospe-
šujejo ali razžirajo. V vseh časih in krajih, v vseh
opiselnih cerkvah in irven njih so bili teorofi, ki so
pa bili pametni, dovolj, da svojik modrosti niso ob-
šali na veliki ravn.

Tudi to, kar danes čitamo v knjigah, ni
teorofija, ampak samo njene rumanje odjeje in

ampak je produkt najfinijše srčne kulture; ona ima
či radju in konsekvantni horak kulturnega človeška
iz útnosti v nadičutnost.

Eleve in njegov slovenski kolega
smatrata teorofsko gibanje kot svojevrstno versko gibanje,
ki gre paralelno z drugimi veroizprovedanjem,
kot neko sekto, hi hoče z zadnjimi konkurirati. Teorofija
ni sekta, tudi ni poseben filozofske ristem,
ampak vse haj drugega. Človek je lahko teorof, ne
da bi o njej haj slišal, lahko je boljši teorof, kakor
eni, ki o njej pisêjo in govorijo, hajti teorofija je
immanenten del visje človeške narave, hi se pojav
vr in postane aktiven, im se visja narava rarvija.
Dogme, intelektualni ristem imajo pri tem le toliko
opraviti, v kolikor rarvoj te visje narave pospešujejo
ali zadružujejo. V vseh časih in krajih, v vseh
oficijelnih cerkvah in inven njih so bile teorofi, hi se
pa bile pametni, doroj, da svojih modrosti niso obšali
na veliki zvon.

Tudi to, kas danes citamo v knjigah, ni
se teorofija, ampak samo ujence runanjesodejce in
-146-

obleka, prirojena našemu okusu in razvojni stopnji našega intelekta.

Teorije ne najdemo v knjigah, ampak samo v globinah svoje subjektivnosti.

Pro domo!

Trojim interesantom in interesentinjam nannanjamo, da smo sklicanje občnega zbora naše družbe odložili na poznejši čas. Za naše naloge smatramo sedanji čas neprimeren. Honečno pa je odprto polje vsakemu, ki hoče delati v prid družbe, sedaj ravno tako kakor bo pozneje.

Članarin se ne pobiramo. Namesto članarine pa prosimo svoje rveste prostovoljnih prispevkov za vdrkevanje našega lista. Vsako številko „Ezoteričnih pisem“ računamo 2.- Din. To je znesek, katerega merižno lahko vsak pogreši. Ker pa so stroški za list veliki, apeliramo na tiste, katerim je

obleka, prikrojena našemu okusu in razvojne stopnje našega intelektu.

Teorofije ne najdemo v knjigah, ampak samo v globinah svoje subjektivnosti.

Pro domo.

Tvojim interesantom in interesentinjam narnanjamo, da smo sklicanje občugega vhora naši družbe odlorili na poznejši čas. Na naše naloge smatramo sedanji čas: neprimeren. Konečno pa je odprto polje usl. emus, ki hoč delati v prid družbe, sedaj ravno tako kakor bo poznejše.

Clanarin se ne pobiramo. Namesto članarine pa prosimo svoje zveste prostovoljnik pre-speekov za vzdrževanje našega lista. Vsako številko "Proteričnih pisem" računamo 2. - Dine. To je znesek, katerega mesečno lahko vsak pogreši. Kac pa so stroški za list velike, apeliramo na tiste, katerim je
- 147 -

karne podelila boljše materialno stanje, da nam
 s preplacili skocijo v pomoč. Do sedaj so se v ta
 namen ritovali le posamezni teorofi in teorofinje.
 Vsa čast in naša iskrena naklona dotičnim da
 mam in gospodom, na bodoče pa pričakujemo su
 riva tudi od nekaterih drugih.

Kakr vnesek sprejmemo s hvalečnost
 jo in na željo prejim protedimo s dopisnico.

Karijot k sreči.

Kaj je sreča? Povolite, da izrazim to mi
 sel v kratkem sestavku.

Bila je doba ko ti je duša koprnela po sre
 či... Sreča?!... Kaj je to? Vsak človek koprne po nji,
 misli o nji dan na dan, a če ga vprašaš: „Povej mi, kaj
 je sreča?“ ne bo vedel odgovora. Sreča je vsakega človeš
 kega bitja ideal, je koprenenje po višjem, po nedoseg
 livem. Prea števila človeških src kriči po sreči, čaka
 izpolnjenja, hrepenenj. In kedar namišljena sreča rasije,
 ne vedo, da je tu, ker gojijo še druge, nove želje!

karma podelila boljše materialno stanje, da nan
s preplacili skorčjo v pomoč. Do sedaj so se v ta
namen zvrtovali le posamezne teorofe in teorofinje.
Visa čast in nasia istorena nahvala dotičnim da
mam in gospodom, na bodocé pa pričakujemo, da
riva tudi od nekaterih drugih.

Visak znesek sprejmemo z hvalčnostjo
in na željo prejem potrdimo z dopisnico.

Kazipot k sreči.

Kaj je sreča? Dovalite, da izrarim to misel
v kratkem sestavku.

Bila je doba, ko ti je duša, koprnela po sreči...

Sreča?!... Kaj je to? Visak človek koprne po nji,
misti o nji dan na dan, a ič ga vprašaš: "Povej mi, kaj
je sreča?" ne bo vedel odgovorac. Sreča je vsakega človeškega
bitja ideal, je koprnenje po visjsem, po nedosegljivem.

Brez številac človeških sre hrči po sreči, črka
izpolnjenja, hrepenenj: In kedar namistljena sreča rasije,
ne vedo, da je tu, ker gojijo že druge, nove želje.

-- 148 --

Koliko brepenenj, koliko želja, koliko zahtev
stavimo vsakemu jutru. Kine lepi dan, sonce rajde in
nastopi večer. Ko odhajamo k počitku, še več ne vemo,
kaj smo zahtevali od dneva, pač pa ugibamo, kako
bo jutri.

Tu tako gre dan za dnem, teden za ted-
nom, leto za letom. Tu sreča, kje je ostala? Ona je nas
klicala in vabila, a mi slepci, smo šli mimo nje... Še pet
nas kliče, ali jo ne vidiš, nelišiš? Pogni se, pokarjem
ti pot do nje!

Pojdi in pomagaj trpečim bratom. Pomagaj ti-
stim, ki stegujejo roke, ne po sreči, ampak po kuku. Vsi
se v njih duše, v njih trpljenja ti, ki nisi bil
nikdar lačen. Oni občutijo vso silo trpkosti življenja,
gledajo svet z drugimi očmi, kakor ti. Hočejo živeti, a
ne morejo. Pojdi k njim, tolaži jih, pomagaj jim in
spornal boš, da nisi nesrečen, ker pri tem porabiš svo-
je lastne težnje. Na svoj prapor napiši prekrasne besede
semika: "Odprte roke, odprto srce, imej za trpečega bra-
ta, a trdno zapahni roke in srce, ko teha sovraštvo
na vrata." - Vidiš, to je kakšpot k sreči! Anka Jerovšek.

Pripravljalni odbor 4. T. D. v Ljubljani
Tajništvo: Rimška cesta 18/1.

Holiko hrepenený, holiko željce, holiko zahtev
stavimo vsakemu jutru. Mine leju dan, solnce zajde in
nastopi večer. Kdo odhajamo k počitku, že več ne vemo,
kaj smo zahtevali od dneva, prac pa ugibamo, kako
bo jutru.

In tako gre dan za dnevom, teden za tedenom,
leto za letom. In sreča, kje je ostala? Una je nas
klicala in vabila, a mi slepci, smo sli mimo nje... Kojpet
nas klice, ali jo ne vidis, ne slisis? Dvigni se, pokazem
ti pot do nje!

Pojdi in pomagaj trpečim bratom. Pomagaj tistim,
ki stegujejo roke, ne po sreči, ampak po kruku.
Včiri se v njih duše, v njih trpljenja ti, ki nisi bil
nikdar lačen. Oni občutijo vso sila trphosti življenja,
gledajo svet z drugimi očmi, kakor ti. Hčego živeti, ie
ne morejo. Pojdi k nijim, tolaže jih, pomagaj jim in
spoznal bos, da nisi nesrečen, ker pri tem porabis svoj
je lastne težnje. Na svoj prapor zapisé prekrane besede
jemikas: "Odprite roke, odprite srece, imej za trpečega brata,
a trduo zapahne roke in srece, ho trka sovrastvo
na vrata." - Vidiš, to je kažejot k sreči!

Anka Jerovšek.

Prijnavljalni odbor Z.T.D. v Ljubljani

Tajnisto: Rimskoe cesta 18/1.